

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 2072

Warszawa, 23 kwietnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt powiadomić Pana Marszałka, że Senat na 31. posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2009 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

**- o zmianie dekretu o należnościach
świadków, biegłych i stron
w postępowaniu sądowym.**

Projekt ustawy stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Piotra Zientarskiego do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

W załączeniu przesyłam opinię Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

(-) Bogdan Borusewicz

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 22 kwietnia 2009 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie dekretu o należnościach
świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym.

Jednocześnie upoważnia senatora Piotra Zientarskiego do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

USTAWA

z dnia

o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym

Art. 1.

W dekrete z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2702) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Wynagrodzenie biegłego, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, podwyższa się o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu."

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Ustawa wykonująca postanowienie Trybunału Konstytucyjnego

Projektowana ustawa stanowi dostosowanie systemu prawa do postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 czerwca 2008 r. (sygn. akt S 3/08), sygnalizującego potrzebę podjęcia inicjatywy prawodawczej w regulacjach dotyczących zasad i procedury zaliczania podatku od towarów i usług do kosztów sądowych z tytułu należności poddanych opodatkowaniu tym podatkiem biegłych sądowych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym.

Pełny tekst postanowienia, wraz z uzasadnieniem: OTK Z.U. z 2008 r. Nr 5A, poz. 94.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

2.1. TK w trybie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, ze zm.) zasygnalizował „potrzebę podjęcia inicjatywy prawodawczej w związku z luką prawną w regulacjach dotyczących zasad i procedury zaliczania podatku od towarów i usług do kosztów sądowych z tytułu należności poddanych opodatkowaniu tym podatkiem biegłych sądowych i innych osób wykonujących czynności im zlecone w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym”.

2.2. Na początku należy przypomnieć, iż na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o TK — Trybunał może przedstawiać właściwym organom stanowiącym prawo uwagi o stwierdzonych uchybieniach i lukach w prawie, których usunięcie jest niezbędne dla zapewnienia spójności systemu prawnego RP (są to tzw. postanowienia sygnalizacyjne).

Uprawniony podmiot złożył wniosek zarzucający art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zm.) niezgodność z art. 2 Konstytucji. Wnioskodawca twierdził, iż przepis ten „w zakresie, w jakim określa czynności, których wykonanie nie jest w rozumieniu art. 15 ust. 2 tej ustawy uznane za wykonywaną samodzielnie działalność gospodarczą — narusza zasadę przyzwoitej legislacji, a więc zasadę zaufania obywatela do państwa i prawa”.

TK stwierdził jednak (wyrok z 12 VI 2008 r., K 50/05), że przepis ten jest zgodny z art. 2 Konstytucji. Powziął natomiast innego rodzaju wątpliwości, w konsekwencji których zwrócił uwagę w postanowieniu na potrzebę podjęcia inicjatywy prawodawczej w omawianych regulacjach.

2.3. W art. 15 ustawy o podatku od towarów i usług ust. 1–3 mają następujące brzmienie:

„1. Podatnikami [podatku od towarów i usług, VAT] są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

2. Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy. Działalność gospodarcza obejmuje również czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

3. Za wykonywaną samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się czynności: (...) [pkt3] z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 13 pkt 2–9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli z tytułu wykonania tych czynności osoby te są związane ze zlecającym wykonanie tych czynności prawnymi więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy zlecającym wykonanie czynności i wykonującym zlecane czynności co do warunków wykonywania tych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności wobec osób trzecich”.

Artykuł 13 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych określa, które przychody uważa się za przychody z działalności wykonywanej osobiście. Pkt 5 tego artykułu stanowi m.in., iż przychodami takimi są: „przychody osób, którym organ władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów, zlecił wykonanie określonych czynności, a zwłaszcza przychody biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym”.

Artykuł 15 ust. 3 in principio zwalnia z podatku VAT czynności „z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 13 pkt 2–9 ustawy [...] o podatku dochodowym od osób fizycznych”, jednakże in fine dodaje, iż zwolnienie to jest aktualne tylko wtedy, gdy „z

tytułu wykonania tych czynności osoby te są związane ze zlecającym wykonanie tych czynności prawnymi więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy zlecającym wykonanie czynności i wykonującym zlecane czynności co do warunków wykonywania tych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności wobec osób trzecich”.

Stąd np. podatku VAT nie płaci radca prawny zatrudniony w ramach stosunku pracy, np. w urzędzie.

Natomiast radca prawny, adwokat czy biegły sądowy wykonujący samodzielnie działalność gospodarczą nie jest zwolniony z podatku VAT. W praktyce oczywiście najczęściej faktyczny ciężar finansowy jest przenoszony na ostatecznych odbiorców, na klientów. Podatek ten jest wręcz wprost wyrażony w cenie usługi.

Problem polega na tym, że adwokaci czy radcy prawni wykonują niekiedy pomoc prawną „z urzędu”. Ich przychody pochodzące z wykonywania zadań zleconych przez sąd, są również zaliczane do źródła przychodu określonego w art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. To samo dotyczy biegłych sądowych, którym „przysługuje za wykonanie czynności [zleconych przez sąd lub inne organy] wynagrodzenie w wysokości określonej odrębnymi przepisami”.

W przypadku adwokatów i radców prawnych rozporządzenia wydane przez Ministra Sprawiedliwości (§ 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.; oraz analogiczny przepis dotyczący radców prawnych, poz. 1349) stanowią, iż „w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata [radcę prawnego] ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach”.

Oznacza to, że choć działający „z urzędu” adwokat czy radca prawny nie może sobie swobodnie doliczyć wartości podatku VAT, bo cena jego usługi jest ustalana sztywno przez sąd, to jednak sąd dolicza do tej ceny płaconej adwokatowi wartość podatku VAT, który adwokat zobowiązany jest zapłacić.

Analogicznego przepisu nie ma jednak w regulacjach dotyczących wynagradzania biegłych. Biegły otrzymuje wynagrodzenie w wysokości „określonej odrębnymi przepisami”. Nie może jednak, tak jak „zwykły” usługodawca doliczyć do ceny swojej usługi wartości podatku VAT, a tym samym przerzucić kosztów tego podatku na usługobiorcę, którym w tym przypadku jest sąd lub organ administracji. Sąd lub organ administracji nie mogą też

samodzielnie doliczyć do wynagrodzenia zapłaconego biegłemu wartości podatku VAT, ponieważ nie przewidują tego przepisy.

Jak stwierdził TK, „uregulowania powyższe wywołują więc rozbieżne skutki podatkowe dla każdej ze wskazanych grup podmiotów uczestniczących w postępowaniu przed sądami, stwarzając sytuację niekorzystną dla biegłych”.

2.4. W wyroku z dnia 12 czerwca 2008 r. (K 50/05) TK zwrócił uwagę „na konieczność — z punktu widzenia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej — usunięcia istniejącej luki prawnej w zakresie stosowania VAT i dokonania zmian prawnych, które wprowadziłyby jednoznaczne i ujednoczone zasady uwzględniania VAT przy ustalaniu należności osób, którym organ władzy państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów zlecił wykonanie określonych czynności. Dotyczy to zwłaszcza przychodów biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym oraz adwokatów i radców prawnych świadczących pomoc prawną z urzędu (należnego od nich podatku od towarów i usług, obciążającego ich przychody z tego tytułu). Sytuacja z punktu widzenia pozycji jako płatników VAT obu grup płatników — jest bowiem identyczna”.

3. Cele i zakres projektowanej ustawy

Mając na uwadze konieczność wykonania postanowienia Trybunału Konstytucyjnego, kierując się brzmieniem jego sentencji oraz motywami jego uzasadnienia, proponuje się, by w dekreście z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445, ze zm.) w art. 10 po ust. 2 dodać ust. 2a.

Proponowana treść przepisu nie odbiega od treści przepisów regulujących wynagrodzenie adwokatów i radców prawnych, zamieszczonych w przywoływanych rozporządzeniach ich dotyczących. Konieczność uregulowania sprawy „zwrotu” podatku VAT biegłym wprost w akcie o randze ustawy, wynika z tego, iż w dekreście (czyli akcie o randze ustawy) brak jest upoważnienia do regulowania spraw wynagrodzenia biegłych w rozporządzeniu. Istniejące w nim upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości (art. 10 ust. 3) przyznaje tylko fakultatywne upoważnienie do regulowania wynagrodzenia biegłych i to tylko biegłych tych kategorii, których wynagrodzenia nie regulują normy urzędowe (czyli odrębne przepisy).

Proponowany ust. 2a pozwala na „doliczanie” podatku VAT do wynagrodzenia biegłych wszystkich kategorii, z wyjątkiem tych, którzy nie są płatnikami VAT. Inne możliwe

rozwiązanie — nowelizacja wszystkich wspomnianych norm urzędowych oraz rozporządzenia czy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 — byłoby bardziej kosztowne pod względem ekonomiki legislacyjnej (konieczność nowelizacji kilku aktów normatywnych o różnej randze).

4. Konsultacje

W swojej opinii Minister Sprawiedliwości poinformował, iż w Ministerstwie Sprawiedliwości przygotowano projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym, który również wykonuje wyrok TK.

Podobną uwagę przedstawił Minister Finansów.

Należy jednak zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 10 ust. 3 dekretu, który upoważnia ministra do wydania rozporządzenia, minister może ustalać taryfy wynagrodzenia tylko „w razie braku norm” urzędowych i tylko taryfy wynagrodzenia „biegłych dla *poszczególnych ich kategorii*, bądź dla *poszczególnych rodzajów postępowania sądowego*”.

Oznacza to, że rozporządzenie ministra nie obejmie tych biegłych, których wynagrodzenie ustalane jest innymi normami urzędowymi. Stąd konieczność nowelizacji samego dekretu.

Jednocześnie uwzględniono sugestię obu ministerstw, by w projekcie ustawy zmieniającej dekret doliczanie wartości podatku VAT ograniczyć do tych biegłych, którzy są jego płatnikami.

Pozytywnie projekt senacki zaopiniowały lub nie wniosły zastrzeżeń następujące organy i podmioty: Pierwszy Prezes Sadu Najwyższego, Krajowa Izba Radców Prawnych, Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA, Stowarzyszenie Prokuratorów RP, Stowarzyszenie Rzeczników Ekonomicznych, Polskie Stowarzyszenie Biegłych Sądowych do Spraw Wypadków Drogowych.

5. Skutki finansowe wykonania projektowanej ustawy

Ustawa powoduje skutki finansowe dla budżetu państwa związane z koniecznością doliczania do wynagrodzenia biegłych podatku VAT.

6. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ 882 /09/DP/ma

Warszawa, dnia 8 kwietnia 2009 r.

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (druk senacki nr 445 S)*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.), w związku z art. 60 ust. 3 pkt 1 ust. 5 Regulaminu Senatu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z *projektem ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (druk senacki nr 445 S; pismo z dnia 3.04.2009 r., nr BPS/KU-034/.../09)*, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
Maciej Szpaniar
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Szpaniar

Warszawa, 4 maja 2009 r.

BAS-WAL-870/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
o zgodności senackiego projektu ustawy o zmianie dekretu o należnościach
świadców, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (przedstawiciel
wnioskodawcy: senator Piotr Benedykt Zientarski) z prawem Unii
Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Senacki projekt ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadców, biegłych i stron w postępowaniu sądowym przewiduje zwiększanie wynagrodzenia biegłego, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności. Zmiana polegałaby na wprowadzeniu nowego ustępu 2a w art. 10 dekretu o należnościach świadców, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz.U. Nr 49, poz. 445, ze zm.).

Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Wynagrodzenie biegłych w postępowaniu sądowym – co do zasady – nie jest objęte zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy jednak zwrócić uwagę na dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1).

Dyrektywa wprowadza wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT). Opodatkowaniu VAT podlega m.in. odpłatne świadczenie usług na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze (art. 2 ust. 1 lit. c). Świadczenie usług oznacza każdą transakcję, która nie stanowi dostawy towarów (art. 24 ust. 1). Świadczenie usług może obejmować m.in. świadczenie usług na podstawie nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu lub z mocy prawa (art. 25). Każdy podatnik świadczący usługę podlegającą opodatkowaniu zobowiązany jest – co do zasady – do zapłaty VAT (art. 193).

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Nie ulega wątpliwości, że biegły, który jest podatnikiem podatku od towarów i usług musi zapłacić podatek VAT od wynagrodzenia otrzymanego z tytułu opinii sporządzonej na zlecenie sądu. Zgodnie jednak z postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2006 r. (sygn. akt III APz 20/06) sąd nie ma podstaw do podwyższenia biegłemu sądowemu wynagrodzenia za sporządzoną opinię o kwotę podatku VAT, gdyż w przeciwieństwie do regulacji dotyczących opłat za czynności adwokackie i czynności radców prawnych (zob. § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1348, ze zm., oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.) brak stosownej podstawy prawnej w przepisach regulujących wynagrodzenie biegłych sądowych (zob. art. 9 ust. 1 i art. 10 dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym, Dz.U. Nr 45, poz. 254, ze zm.).

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

IV. Konkluzje

Senacki projekt ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 4 maja 2009 r.

BAS-WAL-871/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
dotycząca możliwości uznania przedstawionego senackiego projektu ustawy
o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w
postępowaniu sądowym (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Piotr
Benedykt Zientarski) za projekt ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mającej na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Senacki projekt ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym przewiduje zwiększanie wynagrodzenia biegłego, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności. Zmiana polegałaby na wprowadzeniu nowego ustępu 2a w art. 10 dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz.U. Nr 49, poz. 445, ze zm.).

Opiniowany projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego
Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory Bazy REX: Unia Europejska, postępowanie cywilne, biegli sądowi, wynagrodzenie, VAT

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

WARSZAWA, dnia 12 maja 2009 r.

Nr KRS-020-25/2-09

Dot. PS-84/09

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. *LCY-020-00200*

Data wpływu *13. 05. 2009*

Pan Lech CZAPLA

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W załączeniu, uprzejmie przesyłam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 maja 2009 r. w przedmiocie ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (*projekt senacki*).

Z poważaniem,

sędzia Stanisław Dąbrowski

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 8 maja 2009 r.

w przedmiocie ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym.

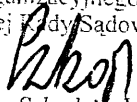
Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym nie zgłasza do niego uwag.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
sędzia Stanisław Dąbrowski

BIURO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Za zgodność z oryginałem

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego i Kadr
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Marian Szkodziński

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Warszawa, 18 maja 2009 r.

MB/ 40 /2009

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

Nr dz. 102-020-00210

Data wpływu 20. 05. 2009

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 maja br. (PS-84/09) uprzejmie informuję, iż Krajowa Izba Gospodarcza nie zgłasza uwag do przedstawionego senackiego projektu ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym.

2 powierzenie

z-ca Sekretarza Generalnego
Mieczysław Bąk

P-305/2009

Warszawa, 2009.06.01

SEKRETARIAT ZŁOZY SZEFA KS

Lp. 112-020-00242

09. 06. 2009

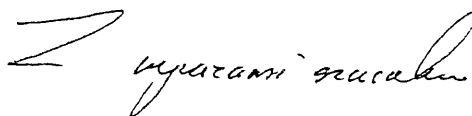
Dziś

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa*Szanowny Panie,*

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie projektów ustaw:

- poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (pismo z 7.05.2009 r.; znak: PS-81/09);
- senackiego projektu ustawy o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (pismo z 8.05.2009 r.; znak: PS-84/09)

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektów.

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Adam Kęsik